

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 33. Epistolæ in Causa Anatolii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A.C. 452.

Ennod. epig.

84.

Martyr. R.

22. *Aug.*

25. *Jun.*

visam esse; hinc junxisse sua suffragia, atque secundum hanc epistolam errores, adversus Incarnationem pugnantes, damnasse, Huic epistolæ Eusebius, Episcopus Mediolanensis, in Græcia natus, quem Ecclesia 22. Aug. inter Sanctos colit, S. Maximus Taurinensis, qui 25. Junii honoratur, & cujus aliquas Homilias habemus, & decem alii Episcopi nomina apposuerunt.

§. XXXIII.

Epistolæ in Causa Anatolii.

Lucianus Episcopus deinde, & Basilii Diaconus Romam venere, Imperatoris Marciani, Pulcheriæ Augustæ, Anatolii Constantinopolitani, & Juliani Coconi epistolas afferentes; unum omnibus votum erat, Papæ persuadere, ut Canonem Calcedonensem, qui Episcopum Constantinopolitanum eximiis Prærogativis ornat, ratum haberet. Hæc ex responsoriis intelligimus, & ex Imperatoris epistola, quæ nobis superest, quinto Kalendas Jan. Ipso Consule, id est, 28. Dec. anno 451. data. Lucianus, & Basilii sibi demandata fideliter exequentes, nihil relinquebant intentatum, quo S. Leonem adducerent, ut Anatolium voti damnaret; sed incassum omnia, ut ex Papæ Responsoriis litteris, omnibus eadem die undecimo Kalendas Junii, Herculano

*Post ep. 77.
ex collect.
Holst.*

Con-

Consule, id est, 22. Maji anno 452. datis, Sæculum V.
A. C. 452.
 dispicitur.

Anatolio, inquit, *satis esse oportebat,*
potiores apud me Clementiæ, quam Justi-
tia partes fuisse, dum ipsius Ordinationem, Ep. 78. al. 54.
infirmo nixam fundamento, approbavi, fa- c. 2. 5.
ctumque ejusdem, cum Episcopum Antio- ep. 80. al. 53.
chenum ordinasset, dissimulavi. c. 2. Nempe
 Anatolius ad Sedem Constantinopolita-
 nam a Dioscuro ordinatus fuerat, post-
 quam is Flavianum contra fas deposuif-
 set, itemque Anatolius Maximum ad Se-
 dem Antiochenam ordinaverat, in locum
 Domni, etiam injuste depositi, quas or-
 dinationes S. Leo pacis conservandæ stu-
 dio confirmaverat. Tum S. Leo prose-
 quitur: *Hæc indulgentia Anatolio mode-*
stia causa, non vero Ambitionis occasio esse
debit. Ep. 79. al. 55.
Utinam Flaviani, Antecessoris c. 3. c. 2.
sui, humilitatem imitaretur! nec abute-
retur quorundam ex Confratribus suis ex-
torto consensu, qui contra Canones quos-
cunque nullius roboris est, minime vero
contra Canones Nicænos, quorum Auctori-
tas æterna, & inviolabilis, a nullo Conci-
lio, quantuscunque esset Episcoporum nu- Ep. 80. c. 2. 4.
merus, abrogari potest.

Constantinopolis gaudet suis Præroga-
tivis, sed temporalibus, & civilibus; est Ep. 78. c. 3.
urbs Cæsarea, sed quia Sedes Apostoli-
ca a principio non fuit, etiam nunquam

Uu 4 crit.

Saeculum V. erit. (*) *Ecclesiarum Privilegia, per Canones confirmata, aboleri non possunt, nec tot Metropolitanarum Auctoritas, ut unius viri ambitioni serviatur, lædi debet.*

Ep. 79. Æquum non est, ut Alexandria ob unius Dioscori improbitatem locum in ordine Ecclesiarum secundum, & Antiochia tertium amittat. Anni circiter sexaginta

Ep. 80 c. 5. sunt, ex quo molitio ista toleratur, at Episcopi Constantinopolitani dictum Canonem, quem allegant, ad Sedem Sacram nunquam miserunt. Ex his argumentis Papa Imperatorem, & Imperatricem hortabatur, ut Anatolii Ambitionem premerent; ipsum Anatolium obsecrat, ut animum ad Humilitatis, Charitatisque studium adjiceret, edicitque, nunquam se istam in Hierarchia Ecclesiastica mutationem suo calculo confirmaturum, additis minis, si Anatolius in proposito perseveraret, ab Ecclesiæ universalis Pace separandum. Verum Papa noluit pœnas, quas minatus fuerat, infligere, & ad excommunicationem ventum non est. In epistola

Ep. 81. ad Julianum Coanum dicit: Charior tibi sit universalis Ecclesiæ utilitas, quam unius hominis bonum; nec postules a me, quod tu impetrare, & ego concedere sine culpa non possumus.

§. XXXIV.

(*) His dicta in Nota XXVIII. confirmantur.